

Manipulacije Istanbulsom konvencijom

Ako je točan, ili približno točan iznos od milijardu kuna godišnje za provođenje Istanbulske konvencije, porezni obveznici moraju znati kome će ići do i jedna proračunska lipa. U državi u kojoj se čak i za liječenje djece novac skuplja humanitarnim akcijama i ovisi o donacijama, u državi u kojoj najpotrebitiji ne dobivaju potrebnu skrb o čemu svakodnevno čitamo i slušamo u medijima, i državi koja ima golemu ekonomsku emigraciju, milijarda kuna za neodređene udruge je u najmanju ruku – skandalozna

Ako ne ništa drugo, onda su nam prijepori oko ratificiranja tzv. Istanbulske konvencije pokazali sramotno nisku razinu tolerancije i dijaloga u Hrvatskoj. Do te mjere da se radi podjela na crno i bijelo. Nekoliko je podmetanja onima koji su protiv ratifikacije Istanbulske konvencije. Prvo, ako je netko za ratifikaciju tzv. Istanbulske konvencije, nema problema. Taj netko je civiliziran, napredan, tolerantan, europski orijentiran itd. No, ako se netko usudio samo kritički promišljati o toj konvenciji, nije dobro. Vrlo brzo će ga medijski i javni dušobrižnici proglasiti konzervativnim primitivcem, obiteljskim nasilnikom, neukim i nepismenim jadnikom, katoličkim talibanom i slično. Prednjače u tome likovi kojima su inače puna usta tolerancije. Nevjerojatno je da u tom svom paničnom strahu da opravdaju Konvenciju ljude suprotstavljenog mišljenja i vrlo često jačih argumenata javno proglašavaju neukima iako među njima ima vrsnih intelektualaca, znanstvenika i ljudi dokazanih u svom radu.

Druga stigmatizacija je tvrdnja da su kritičari Istanbulske ljudi koji podupiru obiteljsko i nasilje nad ženama, odnosno da podupiru okruženje u kojem bi žena imala podređenu ulogu. To je, međutim, potpuna konstrukcija i izmišljotina. Nitko među protivnicima ratifikacije Istanbulske konvencije nikad takvo što nije izrekao. Naprotiv, svi oni pozivaju da se sve mjere navedene u Konvenciji, a koje se tiču zaštite žena ugrade u hrvatsko zakonodavstvo, ako već nisu unutra. Ali, kritičari Istanbulske konvencije, kada je riječ o zaštiti žena od nasilja, upozoravaju na jednu konkretnu stvar koju zagovaratelji ratifikacije (namjerno?) prešućuju. Riječ je o pitanju je li u državama koje su ratificirale Istanbulsku konvenciju smanjen broj slučajeva nasilja o ženama, odnosno nasilja u obitelji. Analize pokazuju da to nije slučaj. Naprotiv, u nekim se državama postotak slučajeva nasilja i povećao. Dakako, da se to nije dogodilo zbog ratifikacije Istanbulske konvencije nego zbog niza drugih odnosa u društvu, no ta činjenica potvrđuje da Konvencija sama po sebi ništa konkretno ne može i ne će promijeniti u korist smanjivanja broja nasilja nad ženama i ranjivim skupinama.